

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1928 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 249 angående godkännande av ett avtal mellan Sverige och Tyska riket angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, m. m.

Närvarande vid beslutens fattande: herrar Borell, Bärge, Lagerbjelke, Wigforss, Edward Larson, Sederholm, Nothin, K. Oscar Ericson, Fehr, Frändén, Norling, Julin, Sköld, Lindqvist i Halmstad, Andersson i Prästbol, Brännström, Olsson i Ramsta, Pettersson i Hällbacken, Johansson i Kälkebo, Fast, Laurén*, Carlson i Mölndal, Olsson i Hov och Månsson i Erlandsro.

* Ej närvarande vid betänkandets slutjustering.

Kungl. Maj:ts proposition.

I en den 27 april 1928 till riksdagen avlåten, till dess särskilda utskott överlämnad proposition nr 249 har Kungl. Maj:t, under återopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 13 april 1928 och över finansärenden för den 27 i samma månad samt med överlämnande av ett den 25 april 1928 undertecknat avtal mellan Sverige och Tyska riket angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, med till avtalet hörande slutprotokoll, ävensom i samband med avtalets undertecknande utväxlade ministeriella noter, föreslagit riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i ågångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Nämnda avtal med tillhörande slutprotokoll ävensom förenämnda ministeriella noter finnas såsom bilaga intagna i detta utlåtande.

Utskottets yttrande.

Under senare år hava allt oftare såväl här i riket som utomlands klagomål framställts däröver, att i vissa fall samma inkomster eller förmögenhetstillgångar blivit föremål för beskattning i flera stater. För undvikande av de missförhållanden, som härav blivit en följd, hava åtskilliga utländska stater sinsemellan avslutat traktater till förekommande av dubbelbeskattning. Frågan om åtgärder till förekommande av internationell dubbelbeskattning har ock sedan flera år tillbaka varit under utredning inom

Nationernas förbund. I hittills offentliggjorda utredningar, som genom dess försorg verkstälts i förevarande ämne, hava angivits vissa principer, som borde följas vid avslutande av traktater till dubbelbeskattnings undvikande.

I de förslag till skatteförfattningar, som innevarande år av Kungl. Maj:t förelagts riksdagen och vilka av utskottet i dess utlåtande nr 1 i huvudsak tillstyrkts, hava visserligen intagits en del bestämmelser, som haft till syfte att undanröja vissa nu förefintliga olikheter mellan beskattningen av utlänningar och beskattningen av svenska medborgare, men däremot har icke ifrågasatts att införa så genomgripande förändringar av nu gällande beskattningsregler, att internationell dubbelbeskattning, såvitt Sverige angår, i någon större utsträckning förebygges. Vid förslagens utarbetande har man i stället måst utgå ifrån, att frågor om undvikande av dylik dubbelbeskattning i vissa avseenden skulle ordnas genom avtal med främmande stater.

Vad särskilt förhållandet till Tyska riket angår har enligt slutprotokollet till handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska riket den 14 maj 1926 de traktatslutande parterna förbundet sig att avsluta överenskommelser angående undvikande av dubbelbeskattning och tillerkännande av rättsskydd och rättshjälp i skatteärenden.

Förhandlingar rörande sådan överenskommelse mellan Sverige och Tyska riket hava ock förts, därvid enighet uppnåtts om ett avtal mellan de båda staterna angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, ävensom rörande ett till avtalet hörande slutprotokoll. Förhandlingar hava jämväl förts angående avtal till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår arvsskatt och skatt för gåva, ävensom rörande avtal angående handräkning (rättshjälp) i beskattningsärenden, men dessa förhandlingar hava ännu ej hunnit slutföras.

Vid förhandlingarna hava även utarbetats förslag till noter, avsedda att i samband med förstnämnda avtals undertecknande utväxlas mellan de båda staternas regeringar, angående dels beskattning av inkomster av skogsbruk och av byggnadsföretag, dels ock under viss förutsättning tillämpliga övergångsbestämmelser till avtalet.

Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll samt förslagen till notväxling hava av de svenska förhandlingarna överlämnats till svenska regeringen, som för sin del godkänt desamma. Förslaget till avtal med slutprotokoll har nu underställts riksdagen.

Jämte undvikande av dubbelbeskattning har vid avtalsförslagets utarbetande en huvudsynpunkt varit att i möjligaste mån undvika, att inkomster eller förmögenhetstillgångar, som eljest skolat underkastas beskattning i staterna, på grund av avtalets bestämmelser skulle komma att undgå skatteplikt i båda länderna. Dylika luckor i beskattningshänseende torde i vissa fall kunna från nationalekonomisk synpunkt medföra olägenheter, bl. a. därigenom att icke önskvärd överflyttning av kapital därav kan föranledas.

Såsom i propositionen framhålles, äro i åtskilliga främmande stater beskattningsreglerna långt mera vittgående än i Sverige. Utskottet finner det vid sådant förhållande vara uppenbart, att ett generellt eftergivande för Sveriges vidkommande av rätten att beskatta vissa, av internationell dubbelbeskattning nu träffade inkomster eller förmögenhetstillgångar i syfte att förebygga dylik dubbelbeskattning icke kan ifrågakomma. Däremot synes intet vara att invända mot principen att genom avtal med främmande stater söka så långt möjligt är uppdelna beskattningsrätten mellan staterna i syfte att undvika internationell dubbelbeskattning. Riksdagen har ock tidigare anslutit sig till denna princip, nämligen då riksdagen år 1926 för sin del godkände den i det föregående omnämnda klausulen rörande dubbelbeskattningsavtal i handels- och sjöfartstraktaten mellan Sverige och Tyska riket.

Föreliggande avtalsförslag reglerar på ett, enligt utskottets mening, ur svensk synpunkt tillfredsställande sätt de avtalslutande staternas beskattningsrätt i sådana frågor, där de båda staternas beskattningslagar gripa in i varandra. Propositionen har ej heller i övrigt givit anledning till erinran från utskottets sida.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa

att riksdagen måtte, med bifall till det i proposition nr 249 framlagda förslag till avtal mellan Sverige och Tyska riket angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, jämte tillhörande slutprotokoll, besluta att

dels för sin del godkänna nämnda avtal och slutprotokoll,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i åtgångna taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Stockholm den 16 maj 1928.

På särskilda utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Bilaga.

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter.

Konungariket Sverige och Tyska riket hava, för att utjämna den in- och den utländska beskattningen i de båda staterna, såvitt angår direkta skatter, särskilt för att undvika dubbelbeskattning, överenskommit att sluta avtal angående uppdelning av beskattningsrätten mellan de båda staterna med hänsyn till de olika skatteköllorna.

För detta ändamål hava till fullmäktige utsetts av:

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Sveriges Minister i Berlin,
E. af Wirsén,

Tyska rikets President:

Ministerialdirektören i tyska utrikesdepartementet
Dr. Herbert von Dirksen
och

Ministerialdirektören i tyska riksförklaringsministeriet
Professor Dr. Herbert Dorn,

Abkommen

zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern.

Das Deutsche Reich und das Königreich Schweden sind, um auf dem Gebiete der direkten Steuern die in- und ausländische Besteuerung in den beiden Staaten auszugleichen, insbesondere die Doppelbesteuerung zu vermeiden, übereingekommen, ein Abkommen über die Aufteilung des Besteuerungsrechtes zwischen den beiden Staaten hinsichtlich der verschiedenen Steuerquellen abzuschliessen.

Zu diesem Zwecke haben zu Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichspräsident:

den Ministerialdirektor im Auswärtigen Amt,
Dr. Herbert von Dirksen,
und
den Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium,
Professor Dr. Herbert Dorn,

Seine Majestät der König von Schweden:

den Schwedischen Gesandten in Berlin,
E. af Wirsén,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

(1) Detta avtal innehåller bestämmelser allenast rörande direkta skatter.

(2) Med direkta skatter avses i detta avtal sådana skatter, som, på grundval av lagstiftningen i vardera av de båda staterna, utgå direkt å inkomst (netto- eller bruttoinkomst) eller å förmögenhet, vare sig för de avtalslutande staternas eller de tyska delstaternas räkning eller för provinsers eller provinsförbunds, kommuners eller kommunförbunds räkning; och gäller detta även om skatterna utgå i form av tilläggs-skatter. Föreliggande avtal hänför sig således ej till indirekta skatter å omsättning, samfärdsel och förbrukning.

(3) Som direkta skatter anses särskilt:

1. beträffande svensk lagstiftning:

- a) statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,
- b) allmän kommunalskatt,
- c) kommunal progressivskatt,
- d) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna svenska skatterna, samt

die, nachdem sie ihre Vollmachten geprüft und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1.

(1) Das gegenwärtige Abkommen soll Bestimmungen treffen, die sich auf die Erhebung der direkten Steuern beschränken.

(2) Als direkte Steuern im Sinne des gegenwärtigen Abkommens gelten solche Steuern, die auf der Grundlage der Gesetzgebung jedes der beiden Staaten unmittelbar von den Einkünften (Reineinkünften oder Roheinkünften) oder von dem Vermögen erhoben werden, sei es für Rechnung der vertragschliessenden Staaten oder der deutschen Länder, sei es für Rechnung der Provinzen oder Provinzialverbände, der Gemeinden oder Gemeindeverbände, auch soweit die Erhebung der Steuern in der Form von Zuschlägen erfolgt. Das gegenwärtige Abkommen bezieht sich daher nicht auf indirekte Steuern vom Verkehr und Verbrauch.

(3) Als direkte Steuern werden insbesondere angesehen:

1. für die deutsche Gesetzgebung:

- a) die Einkommensteuer,
- b) die Körperschaftsteuer,
- c) die Vermögensteuer,
- d) die Grundsteuern,

e) skogsaccis och skogsvårdsavgift;	e) die Gebäudesteuern,
	f) die Gewerbesteuern,
	g) der Geldentwertungsausgleich bei bebauten Grundstücken (die Hauszinssteuern);
2. beträffande tysk lagstiftning:	2. für die schwedische Gesetzgebung:
a) inkomstskatt (die Einkommensteuer),	a) die staatliche Einkommen- und Vermögensteuer (statlig inkomst- och förmögenhets-skatt),
b) korporationsskatt (die Körperschaftsteuer),	b) die allgemeine Gemeindesteuer (allmän kommunal-skatt),
c) förmögenhetsskatt (die Vermögensteuer),	c) die progressive Gemeindesteuer (kommunal progressivskatt),
d) grundskatter (die Grundsteuern),	d) die Steuern und Abgaben, die nach denselben Merkmalen wie irgend eine der unter a) bis c) bezeichneten schwedischen Steuern erhoben werden,
e) byggnadsskatter (die Gebäudesteuern),	e) die Gemeindesteuern von Waldnutzungen (skogsaccis och skogsvårdsavgift).
f) näringskatter (die Gewerbesteuern), samt	
g) skatter å värdeökning beträffande i bebyggda fastigheter nedlagt kapital (die Hauszinssteuern).	

Artikel 2.

Skatt å inkomst av fast egendom utgår allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 2.

Steuern, welche die Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen treffen, werden nur in dem Staat erhoben, in dem sich die Liegenschaft befindet.

Artikel 3.

(1) Skatt å inkomst av handel, industri eller annan rörelse av vad slag det vara må utgå, med iakttagande likväl av nedan intagna bestämmelser, allenast i den stat, inom vars område företaget har fast driftställe; detta gäller även, om företaget sträcker sin verksamhet in på den andra avtalslutande statens område utan att där hava fast driftställe.

(2) Med fast driftställe förstås i detta avtal en stadigvarande affärsanordning för företaget, i vilken detta företags verksamhet helt eller delvis utövas.

(3) Har företaget fasta driftställen i båda de avtalslutande staterna, uppbär vardera av de båda staterna skatt å den del av inkomsten, som förvärvas genom de inom statens område befintliga fasta driftställes verksamhet.

(4) Som inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag med undantag för inkomst av aktier, delaktighetsbevis i tyska gruvföretag (Kuxe), andelsbevis och andra värdepapper.

Artikel 4.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart och luftfart utgår allenast i den stat, där företagets ledning har sitt säte.

Artikel 3.

(1) Steuern, welche die Einkünfte aus dem Betriebe von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe jeder Art treffen, werden, unbeschadet der folgenden Bestimmungen nur in dem Staate erhoben, in dessen Gebiet das Unternehmen seine Betriebsstätte hat; dies gilt auch, wenn das Unternehmen seine Tätigkeit auf das Gebiet des anderen vertragschliessenden Staates erstreckt, ohne dort eine Betriebsstätte zu haben.

(2) Betriebsstätte im Sinne des gegenwärtigen Abkommens ist eine ständige Geschäftseinrichtung des Unternehmens, in welcher die Tätigkeit dieses Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(3) Hat das Unternehmen Betriebsstätten in beiden vertragschliessenden Staaten, so wird jeder der beiden Staaten die Steuern von dem Teile der Einkünfte erheben, der durch die Tätigkeit der in seinem Gebiete befindlichen Betriebsstätten erzielt wird.

(4) Wie Einkünfte aus Gewerbebetrieb werden auch Einkünfte aus Beteiligungen an einem gesellschaftlichen Unternehmen behandelt mit Ausnahme der Einkünfte aus Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren.

Artikel 4.

Steuern, welche die Einkünfte aus dem Betriebe von Unternehmungen der Seeschifffahrt und der Luftfahrt treffen, werden nur in dem Staate erhoben, in dem sich der Ort der Leitung des Unternehmens befindet.

Artikel 5.

Skatt å inkomst av arbete, däri inbegripen inkomst av fria yrken, utgår, såframt icke annorledes bestämmes i artikel 6, allenast i den stat, inom vars område den personliga verksamhet, av vilken inkomsten härrör, utövas. Utövningen av fritt yrke i en av de båda staterna föreligger allenast i det fall, då yrkesverksamheten därstädes har fast centrum.

Artikel 6.

Skatt å inkomst, som åtnjutes på grund av förhandenvarande eller tidigare tjänst eller arbete i form av avlöning, pension eller annan förmån från staten, delstat, provins, kommun eller annan offentligjuridisk person, som i vederbörlig ordning tillkommit i enlighet med de avtalslutande staternas inre lagstiftning, utgöres endast i gäldenärstaten.

Artikel 7.

(1) Skatt å inkomst av kapital utgöres allenast i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

(2) Såframt i någon av båda staterna skatt å inländsk kapitalavkastning uttages i avdragsväg (vid källan), beröres ej rätten att verkställa skatteavdrag av bestämmelsen i punkt (1).

Artikel 5.

Steuern, welche die Einkünfte aus Arbeit einschliesslich der Einkünfte aus freien Berufen treffen, werden, soweit nicht im Artikel 6 abweichendes bestimmt ist, nur in dem Staat erhoben, in dessen Gebiet die persönliche Tätigkeit ausgeübt wird, aus der die Einkünfte herrühren. Die Ausübung eines freien Berufes in einem der beiden Staaten liegt nur dann vor, wenn die Berufstätigkeit in diesem Staate einen festen Mittelpunkt hat.

Artikel 6.

Steuern von Einkünften, die auf Grund einer gegenwärtigen oder früheren Dienst- oder Arbeitsleistung in Form von Besoldungen, Ruhegehältern, Löhnen oder anderen Bezügen vom Staat, von einem Land, von einer Provinz, einer Gemeinde oder von einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts gewährt werden, die nach der inneren Gesetzgebung der vertragschliessenden Staaten ordnungsmässig errichtet ist, werden nur in dem Schuldnerstaat erhoben.

Artikel 7.

(1) Steuern, welche die Einkünfte aus beweglichem Kapitalvermögen treffen, werden nur in dem Staat erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

(2) Soweit in einem der beiden Staaten die Steuer von inländischen Kapitalerträgen im Abzugswege (an der Quelle) erhoben wird, wird das Recht zur Vornahme des Steuerabzugs durch die Bestimmung des Abs. (1) nicht berührt.

Artikel 8.

Skatt å annat, i föregående artiklar icke angivet slag av inkomst, livräntor inbegripna, utgår allenast i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

Artikel 9.

För regelbundet utgående skatter såväl som engångsskatter å förmögenhet eller förmögenhetsökning, vilka äro införda eller komma att införas i de avtalslutande staterna, gälla följande bestämmelser:

1. Såframt förmögenheten består av

a) fast egendom, däri inräknas tillbehör till densamma, eller

b) företag för utövande av handel, industri eller annan rörelse av vad slag det vara må, företag för sjöfart och luftfart inbegripna,

utgår skatten i den stat, vilken enligt föregående artiklar skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

2. För alla andra slag av förmögenhet, fordringar med säkerhet i fastighetshypotek inbegripna, utgår skatten i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

Artikel 10.

(1) Skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt å den ort, där han innehar bostad under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att därstädes behålla en bostad.

Artikel 8.

Steuern, die irgend eine andere in den vorhergehenden Artikeln nicht bezeichnete Art von Einkünften einschliesslich der Leibrenten treffen, werden nur in dem Staat erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

Artikel 9.

Für laufende und einmalige Steuern vom Vermögen oder Vermögenszuwachs, die in den vertragschliessenden Staaten bestehen oder eingeführt werden, gelten folgende Bestimmungen:

1. Soweit das Vermögen aus

a) unbeweglichem Vermögen mit Einschluss des Zubehörs

b) Unternehmen von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe jeder Art einschliesslich der Unternehmen der Seeschifffahrt und der Luftfahrt

besteht, wird die Steuer in dem Staat erhoben, dem nach den vorhergehenden Artikeln die Steuer von den Einkünften aus diesem Vermögen zusteht.

2. Für alle anderen Arten des Vermögens einschliesslich der hypothekarisch gesicherten Forderungen wird die Steuer in dem Staat erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

Artikel 10.

(1) Als Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens wird der Ort angesehen, wo der Steuerpflichtige eine Wohnung unter Umständen innehat, die auf die Absicht der Beibehaltung einer solchen schliessen lassen.

(2) Föreligga i punkt (1) angivna förutsättningar samtidigt i båda staterna, skola de högsta finansmyndigheterna i båda staterna träffa särskilda överenskommelser från fall till fall.

(3) Föreligga icke i punkt (1) angivna förutsättningar i någon av båda staterna, anses den skattskyldige vara bosatt å den ort, där han stadigvarande vistas. Stadigvarande vistelse enligt denna bestämmelse har en person å den ort, där han uppehåller sig under omständigheter, av vilka kan slutas till avsikt att vistas där icke blott tillfälligtvis. Därest den skattskyldige icke heller vistas stadigvarande i någon av de båda staterna, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap.

(4) Enligt detta avtal anses skattskyldig, som är juridisk person, vara bosatt å ort, där styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte. Emellertid beröras icke härav bestämmelserna i de svenska författningarna om beskattningsort för oskifta dödsbon.

Artikel 11.

Föreskrifterna i de svenska författningarna om beskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodelägare för i dödsboet ingående inkomst eller förmögenhet direkt beskattas i Tyskland enligt bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 12.

(1) För diplomatiska, konsulära och särskilda representanter för var-

(2) Liegen die Voraussetzungen des Abs. (1) gleichzeitig in beiden Staaten vor, so werden die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten von Fall zu Fall besondere Vereinbarungen treffen.

(3) Liegen die Voraussetzungen des Abs. (1) in keinem der beiden Staaten vor, so gilt als Wohnsitz des Steuerpflichtigen der Ort, an dem er seinen dauernden Aufenthalt hat. Einen dauernden Aufenthalt im Sinne dieser Bestimmungen hat jemand da, wo er sich unter Umständen aufhält, die auf die Absicht schliessen lassen, dort nicht nur vorübergehend zu verweilen. Besteht auch in keinem der beiden Staaten ein dauernder Aufenthalt, so wird ein Wohnsitz in dem Staat angenommen, dessen Staatsangehörigkeit der Steuerpflichtige besitzt.

(4) Im Sinne dieses Abkommens gilt als Wohnsitz der juristischen Personen der Ort, wo sie ihren Sitz haben. Jedoch bleiben die Vorschriften der schwedischen Gesetze über den Besteuerungsort ruhender Erbschaften unberührt.

Artikel 11.

Die Vorschriften der schwedischen Gesetze über die Besteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das aus der Erbschaft herrührende Einkommen oder Vermögen der Erwerber in Deutschland nach den Bestimmungen dieses Abkommens unmittelbar zur Steuer herangezogen wird.

Artikel 12.

(1) Für die diplomatischen, konsularischen und besonderen Vertreter

dera av de avtalslutande staterna gälla följande särskilda bestämmelser:

Dessa representanter, såvitt de äro ämbetsmän till yrket, ävensom dem tilldelade tjänstemän och i nämnda ämbets- eller tjänstemäns tjänst anställda personer påföras direkta skatter i anställningslandet allenast såvitt angår i artiklarna 2, 3 och 4 angivna inkomster och i artikel 9 under 1 omförmäld förmögenhet eller såframt skatten uppbäres i avdragsväg (vid källan); i övrigt förbehålles beskattningen hemlandet.

(2) De särskilda bestämmelserna i punkt (1) gälla dock endast, såframt omförmälda personer hava medborgarskap i hemlandet och icke i anställningslandet jämte sitt ämbete eller sin tjänst idka något yrke, någon rörelse eller någon annan, ej blott tillfällig vinstbringande verksamhet.

(3) Å olönade konsuler, som äga medborgarskap endast i hemlandet, tillämpas bestämmelserna i detta avtal; dock påföras dessa konsuler icke direkta skatter i anställningslandet för förmåner, vilka av dem åtnjutas såsom ersättning för deras konsulära verksamhet.

Artikel 13.

Visar skattskyldig, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han häremot göra

jedes der vertragschliessenden Staaten gelten die folgenden Sonderbestimmungen:

Die Vertreter, sofern sie Berufsbeamte sind, sowie die ihnen zugewiesenen Beamten und die in ihrem und ihrer Beamten Dienst stehenden Personen werden im Empfangsstaat zu direkten Steuern nur herangezogen, soweit es sich um die in den Artikeln 2, 3 und 4 bezeichneten Einkünfte und das im Artikel 9 Ziffer 1 aufgeführte Vermögen handelt oder soweit die Steuer im Abzugswege (an der Quelle) erhoben wird; im übrigen bleibt die Besteuerung dem Entsendestaate vorbehalten.

(2) Die Sonderbestimmungen des Abs. (1) gelten jedoch nur, soweit die genannten Personen Angehörige des Entsendestaates sind und ausserhalb ihres Amtes oder Dienstes im Empfangsstaat keinen Beruf, kein Gewerbe und keine andere nicht nur gelegentliche gewinnbringende Tätigkeit ausüben.

(3) Auf Wahlkonsuln, die nur die Staatsangehörigkeit des Entsendestaates besitzen, finden die Bestimmungen dieses Abkommens mit der Massgabe Anwendung, dass diese Konsuln mit ihren dienstlichen Bezügen, die sie als Entgelt für ihre Tätigkeit als Konsuln geniessen, im Empfangsstaat zu direkten Steuern nicht herangezogen werden.

Artikel 13.

Weist ein Steuerpflichtiger nach, dass die Massnahmen der Finanzbehörden der vertragschliessenden Staaten für ihn die Wirkung einer Doppelbesteuerung gehabt haben, so

erinringar hos den stat, vars medborgare han är. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

Artikel 14.

Till undvikande av dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid avtalets tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 15.

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Artikel 16.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå för kalenderåret 1928 eller för de räkenskapsår, som gå till ända under tiden från och med den 1 mars 1928 till och med den 28 februari 1929.

kann er hiergegen bei dem Staate demer angehört, Einspruch erheben.' Wird der Einspruch für begründet erachtet, so kann die oberste Finanzbehörde dieses Staates sich mit der obersten Finanzbehörde des anderen verständigen, um in billiger Weise eine Doppelbesteuerung zu vermeiden.

Artikel 14.

Zur Beseitigung von Doppelbesteuerungen in Fällen, die in diesem Abkommen nicht geregelt sind, sowie auch in Fällen von Schwierigkeiten oder Zweifeln bei der Auslegung und Anwendung dieses Abkommens können die obersten Finanzbehörden der beiden vertragschliessenden Staaten besondere Vereinbarungen treffen.

Artikel 15.

Die vertragschliessenden Staaten verpflichten sich, ihre obersten Finanzbehörden mit der billigen Entscheidung jeder anderen Frage zu betrauen, die wegen der Verschiedenheit der für die Steuererhebung in beiden Staaten geltenden Grundsätze oder die überhaupt, ohne in diesem Abkommen ausdrücklich entschieden zu sein, auf dem Gebiete der direkten Steuern entstehen könnte.

Artikel 16.

Dieses Abkommen findet erstmalig auf die Steuern Anwendung, die für das Kalenderjahr 1928 oder die in der Zeit vom 1. März 1928 bis zum 28. Februar 1929 endenden Wirtschaftsjahre erhoben werden.

Artikel 17.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och tyska språken, skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:ts Konungen av Sverige med riksdagens samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Berlin. Avtalet träder i kraft med utväxling av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå för det kalenderår, vars utgång uppsägningen avsett, och för de räkenskapsår, som gå till ända senast den 31 maj följande år. Har uppsägningstiden ej iakttagits, framskjutas de i föregående punkt angivna tiderna för avtalets upphörande ett år.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas fullmäktige undertecknat avtalet och försett detsamma med sigill.

Berlin den 25 april 1928.

E. af Wirsén.

v. Dirksen.

Dr Herbert Dorn.

Artikel 17.

Dieses Abkommen, ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und in schwedischer Sprache, soll ratifiziert werden und zwar schwedischerseits von Seiner Majestät dem König von Schweden mit Zustimmung des Reichstags. Die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Das Abkommen tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und bleibt solange in Geltung, als es nicht von einem der vertragschliessenden Staaten gekündigt wird. Die Kündigung muss mindestens acht Monate vor Ablauf des Kalenderjahres bewirkt werden. Ist diese Frist eingehalten, so findet das Abkommen letztmalig auf die Steuern Anwendung, die für das Kalenderjahr, für dessen Ablauf die Kündigung erfolgt ist, und für die spätestens am 31. Mai des folgenden Jahres endenden Wirtschaftsjahre erhoben werden. Ist die Frist nicht eingehalten, so werden die im vorhergehenden Satz bezeichneten Termine um ein Jahr hinausgeschoben.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten dieses Abkommen unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Berlin, den 25 April 1928.

v. Dirksen.

Dr Herbert Dorn

E. af Wirsén.

Slutprotokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Tyska riket slutna avtalet angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, hava undertecknade fullmäktige avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet.

1. Den i artikel 1 av avtalet intagna uppräknigen av de i båda avtalslutande staterna utgående direkta skatterna meddelar endast exempel och är icke uttömmande.

Tvivelaktiga frågor härutinnan skola avgöras i samförstånd mellan båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola vid slutet av varje år utbyta en med hänsyn till de senaste förhållandena upprättad förteckning över i vardera staten utgående direkta skatter.

2. Med kommuner [artikel 1 punkt (2)] förstås i Konungariket Sverige kommuner av såväl högre som lägre ordning.

3. Som omsättningskatter enligt artikel 1 punkt (2) anses även värdestegringskatter, vilka utgå å den värdeökning, som ett bestämt objekt, särskilt fastighet, undergår.

Schlussprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des heute zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden abgeschlossenen Abkommens zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, die einen integrierenden Teil des Abkommens selbst bilden.

1. Die im Artikel 1 des Abkommens enthaltene Aufzählung der in beiden vertragschliessenden Staaten geltenden direkten Steuern gibt nur Beispiele und ist nicht abschliessend.

Zweifel werden im Einvernehmen zwischen den obersten Finanzbehörden der beiden Staaten geklärt werden.

Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden am Ende jedes Jahres ein auf den neuesten Stand gebrachtes Verzeichnis der in jedem Staate bestehenden direkten Steuern austauschen.

2. Unter Gemeinden [Artikel 1 Abs. (2)] sind im Königreich Schweden sowohl die Gemeinden höherer als auch die niederer Ordnung zu verstehen.

3. Als Steuern vom Verkehr im Sinne des Artikel 1 Abs. (2) gelten auch Wertzuwachssteuern, die den Wertzuwachs an einem bestimmten Gegenstand, insbesondere an Grundstücken treffen.

4. Bestämmelsen i artikel 2 i avtalet gäller såväl inkomster, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och nyttjande, som ock inkomster genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av egendomen ävensom sådana realisationsvinster, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom, däri inräknade tillbehör, som avyttras i samband med egendomen.

5. Bestämmelsen i punkt 4 i detta slutprotokoll, vilken avser inkomster av fast egendom, äger motsvarande tillämpning å inkomster av handel, industri eller annan rörelse ävensom å vinster genom realisation av rörelse eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsen.

6. Som fast driftställe enligt artikel 3 i avtalet anses utom den plats, där företaget har sin ledning, avdelningskontor och filialer, tillverkningsplatser och verkstäder, inköps- och försäljningsställen, lager och andra ställen för utövande av handel, vilka hava karaktär av stadigvarande affärsanordning, så ock stadigvarande agenturer.

Det är överenskommet, att i begreppet fast driftställe enligt artikel 3 icke ingår upprätthållandet av affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant. Detsamma gäller beträffande hållandet av representant (agent), som visserligen för fysiska eller juridiska personer i den ena staten är stadig-

4. Die Bestimmung des Artikel 2 des Abkommens gilt sowohl für die durch unmittelbare Verwaltung und Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des unbeweglichen Guts erzielten Einkünfte sowie für Einkünfte aus Veräußerungsgeschäften, die bei der Veräußerung von unbeweglichem Vermögen mit Einschluss des mitveräußerten Zubehörs erzielt werden.

5. Die Bestimmung der Nr. 4 dieses Schlussprotokolls, welche die Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen betrifft, findet auf die Einkünfte aus dem Betriebe von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe sowie auf Gewinne aus der Veräußerung eines Betriebes im ganzen oder eines Teiles des Betriebes oder eines Gegenstandes, der beim Betriebe benutzt wird, entsprechende Anwendung.

6. Als Betriebsstätten im Sinne des Artikel 3 des Abkommens gelten ausser dem Sitz und dem Ort der Leitung des Unternehmens die Zweigniederlassungen und Filialen, die Fabrikations- und Werkstätten, die Einkaufs- und Verkaufsstellen, die Lager und anderen Handelsstätten, die den Charakter einer ständigen Geschäftseinrichtung haben, sowie ständige Vertretungen.

Es besteht Übereinstimmung darüber, dass unter den Begriff der Betriebsstätte im Sinne des Artikel 3 nicht das Unterhalten von Geschäftsbeziehungen lediglich durch einen völlig unabhängigen Vertreter fällt. Das Gleiche gilt für das Unterhalten eines Vertreters (Agenten), der zwar ständig für natürliche Per-

varande verksam inom den andra statens område men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å den representerade firmans vägnar.

7. De högsta finansmyndigheterna skola sluta särskilt avtal för att på skäligt sätt åstadkomma uppdelning av inkomster av handel, industri och annan rörelse i de i artikel 3 punkt (3) avsedda fallen.

8. Det är överenskommet, att enligt bestämmelsen i artikel 3 punkt (4) endast sådana delägarskap i företag äro undantagna från tillämpning av artikel 3, beträffande vilka urkunder utfärdas, vilkas innehav utgör en förutsättning för utö vandet av de i dem utfästade rättigheterna.

Andelsbevis, som utställas rörande deltagande i tyska bolag med begränsad ansvarighet, inräknas icke bland förut omförmälda urkunder.

9. Till fria yrken enligt artikel 5 räknas särskilt vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

Om en i den ena staten anställd person på grund av sin tjänst endast tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område och erhåller sina löneförmaner uteslu-

sonen oder Körperschaften des einen Staates in dem Gebiete des anderen Staates tätig ist, aber lediglich Geschäfte vermittelt, ohne zum Abschluss von Geschäften für die vertretene Firma bevollmächtigt zu sein.

7. Die obersten Finanzbehörden werden ein besonderes Abkommen treffen, um in billiger Weise eine Aufteilung der Einkünfte aus dem Betriebe von Handel, Industrie und sonstigem Gewerbe in den durch Artikel 3 Abs. (3) vorgesehenen Fällen vorzunehmen.

8. Es besteht Einverständnis darüber, dass nach der Bestimmung des Artikel 3 Abs. (4) nur solche Beteiligungen an gesellschaftlichen Unternehmungen von der Behandlung gemäss Artikel 3 ausgenommen sein sollen, über die Urkunden ausgefertigt werden, bei denen die Ausübung der in ihnen verbrieften Rechte an den Besitz der Urkunden geknüpft ist.

Soweit über eine Beteiligung an einer deutschen Gesellschaft mit beschränkter Haftung ein Anteilsschein ausgestellt wird, fällt dieser nicht unter die vorbezeichneten Urkunden.

9. Als freie Berufe im Sinne des Artikel 5 gelten insbesondere wissenschaftliche, künstlerische, schriftstellerische, unterrichtende oder erziehende Tätigkeit, sowie die Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten und Ingenieure.

Wenn eine in dem einen Staat angestellte Person sich wegen ihres Dienstes nur vorübergehend im Gebiete des anderen Staates aufhält und ihre Bezüge ausschliesslich

tande från sin i den förstnämnda staten skattskyldiga arbetsgivare, tillämpas ej artikel 5.

Det är överenskommet, att i Sverige bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter och i Tyskland motsvarande skatter å inkomst av tillfällig utövning av fritt yrke därstädes icke falla under avtalet. Detta undantag från bestämmelsen i artikel 5 gäller, så länge i Sverige utgår sådan skatt som nu ifrågasvarande bevillningsavgifter.

10. Det är överenskommet, att beträffande inkomster av fordringar med säkerhet i fastighetshypotek envar av de båda staterna skall förfara i enlighet med sin lagstiftning.

Till fordringar med säkerhet i fastighetshypotek hänföras ej obligationer, även om dessa äro utfärdade med säkerhet i fast egendom.

11. De båda avtalslutande staternas regeringar skola efter genomförandet av en svensk reform beträffande beskattning av aktieutdelningar träffa överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning även på detta område.

12. Studenter, som allenast i studiesyfte uppehålla sig i en av de avtalslutande staterna, underkastas icke beskattning av denna stat för belopp, som de mottaga från sina i den andra staten bosatta och där

von ihrem in dem erstgenannten Staate steuerpflichtigen Arbeitgeber erhält, so findet Artikel 5 keine Anwendung.

Es besteht Einverständnis darüber, dass in Schweden die Abgaben über besondere Vorteile und Gerechtigkeiten [bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter] und in Deutschland die entsprechenden Steuern von den Einkünften aus vorübergehender Ausübung freier Berufe im Inland nicht unter das Abkommen fallen. Diese Ausnahme von den Bestimmungen des Artikel 5 des Abkommens gilt, solange in Schweden eine Steuer, die den bezeichneten Abgaben entspricht, erhoben wird.

10. Es besteht Einverständnis darüber, dass hinsichtlich der Einkünfte aus hypothekarisch gesicherten Forderungen jeder der beiden Staaten nach seiner Gesetzgebung verfahren wird.

Zu den hypothekarisch gesicherten Forderungen gehören Obligationen auch dann nicht, wenn sie auf unbeweglichem Vermögen sichergestellt sind.

11. Die Regierungen der beiden vertragschliessenden Staaten werden nach Durchführung einer schwedischen Reform auf dem Gebiete der Besteuerung von Aktiendividenden Bestimmungen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auch auf diesem Gebiete vereinbaren.

12. Studenten, die sich in einem der vertragschliessenden Staaten nur zu Studienzwecken aufhalten, werden von diesem Staate wegen der Bezüge, die sie von den in dem anderen Staate wohnhaften und dort bereits

redan skattskyldiga anhöriga, såframt dessa belopp utgöra den övervägande delen av de för deras underhåll och studier nödvändiga medlen.

13. För skattskyldiga, som visa, att de utflyttat från den ena av de avtalslutande staterna till den andra, upphör skattskyldigheten, såvitt den sammanhänger med det förhållandet, att de äro bosatta i en av staterna, i förstnämnda stat med utgången av den dag, under vilken flyttningen ägt rum.

14. Det är överenskommet, att om i de fall, då den skattskyldige är bosatt i två stater [artikel 10 punkt (2)], denne å en ort har centrum för sina intressen, han skall anses bosatt å denna ort. Kan enighet rörande centrum för intressena icke vinnas, anses den skattskyldige bosatt allenast i den stat, i vilken han äger medborgarskap.

Beträffande personer, som äro medborgare i båda de avtalslutande staterna, skola i de fall, då enligt artikel 10 i avtalet medborgarskapet är av avgörande betydelse för beskattningen, de högsta finansmyndigheterna träffa överenskommelser från fall till fall.

15. Angående sådana personer, som icke tillhöra någon av de båda staterna, kunna de högsta finansmyndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser till undvikande av dubbelbeskattning. Därvid skall isynnerhet hänsyn tagas till medborgare i sådana stater, vilka träffat avtal angående undvikande

steuerpflichtigen Angehörigen empfangen, keiner Besteuerung unterworfen, sofern diese Bezüge den überwiegenden Teil des zu ihrem Unterhalt und ihrem Studium Notwendigen darstellen.

13. Bei Steuerpflichtigen, die dartun, dass sie ihren Wohnsitz endgültig von dem einen in den anderen vertragschliessenden Staat verlegt haben, endet die Steuerpflicht, soweit sie an den Wohnsitz anknüpft, in dem ersten Staat mit Ablauf des Tages, an dem die Wohnsitzverlegung erfolgt ist.

14. Es besteht Übereinstimmung, dass, wenn in den Fällen doppelten Wohnsitzes [Artikel 10 Abs. (2)] der Steuerpflichtige an einem Orte den Mittelpunkt seiner Interessen hat, dieser Ort als Wohnsitz des Steuerpflichtigen gelten soll. Ist eine Einigung über den Mittelpunkt der Interessen nicht zu erzielen, so wird ein Wohnsitz nur in dem Staate angenommen, dessen Staatsangehörigkeit der Steuerpflichtige besitzt.

Für Personen, welche Staatsangehörige beider vertragschliessenden Staaten sind, werden in allen Fällen, in denen nach Artikel 10 des Abkommens die Staatsangehörigkeit über die Besteuerung entschieden, die obersten Finanzbehörden von Fall zu Fall Vereinbarungen treffen.

15. Hinsichtlich solcher Personen, die in keinem der beiden Staaten die Staatsangehörigkeit besitzen, können die obersten Finanzbehörden von Fall zu Fall besondere Vereinbarungen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung treffen. Dabei sollen insbesondere die Angehörigen solcher Staaten berücksichtigt werden,

av dubbelbeskattning med båda de avtalslutande staterna.

16. Till undvikande av möjligen uppkommande tvivelsmål uttalas, att bestämmelsen i artikel 12 icke inverkar på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av direkta skatter icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

17. Det är överenskommet, att bestämmelserna i detta avtal även skola tillämpas å sådana fall av dubbelbeskattning, som förekommit före detta avtals ikraftträdande men beträffande vilka lagakraftvunna beslut ännu icke föreligga.

18. Beträffande arvs- och gåvoskatter förbehålla sig de avtalslutande staterna att träffa särskild överenskommelse.

19. På grund av detta avtal är den stat, i vilken den skattskyldige är bosatt, icke förhindrad att vid bestämmande av skatten taga hänsyn till den inkomst eller förmögenhet, som i beskattningshänseende är uteslutande förbehållen den andra staten. Detta hänsynstagande kan ske antingen på det sätt, att den utländska inkomsten eller förmögenheten självständigt

die mit den beiden vertragschliessenden Staaten Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung abgeschlossen haben.

16. Zur Vermeidung etwaiger Zweifel wird klargestellt, dass die Bestimmung des Artikel 12 das Recht auf den Genuss etwaiger weitergehender Befreiungen nicht berührt, die kraft der allgemeinen Regeln des Völkerrechts den diplomatischen und konsularischen Beamten zugestanden worden sind oder künftighin zugestanden werden sollten.

Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen eine Heranziehung zu direkten Steuern im Empfangsstaat nicht erfolgt, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

17. Es besteht Übereinstimmung darüber, dass die Bestimmungen dieses Abkommens auch auf solche Fälle von Doppelbesteuerung Anwendung finden sollen, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens liegen und noch nicht rechtskräftig erledigt sind.

18. Wegen der Steuer auf Erbschaften und einmalige Schenkungen behalten die vertragschliessenden Staaten sich vor, eine besondere Vereinbarung zu treffen.

19. Durch dieses Abkommen ist der Staat, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat, nicht gehindert, das der ausschliesslichen Besteuerung durch den anderen Staat vorbehaltene Einkommen oder Vermögen bei Feststellung der Steuer zu berücksichtigen. Dies kann entweder in der Weise geschehen, dass das ausländische Einkommen oder Vermögen selbständig nach den

taxeras enligt den inländska lagstiftningen och den genom taxeringen bestämda skatten avdrages från den genom taxering bestämda skatten å all inkomst eller förmögenhet, eller ock på det sätt, att en högre skattesats användes än den, som motsvarar den inkomst och förmögenhet, som enligt detta avtal skall beskattas i den stat, där den skattskyldige är bosatt. I sistnämnda fall får likväl skatten icke överstiga den procent av inkomsten och förmögenheten, som skulle erhållas, om även den inkomst och förmögenhet, som enligt detta avtal beskattas i den andra staten, skulle tagas till beskattning i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

20. Beskattningsföremål, som enligt detta avtals principer äro underkastade inskränkt skattskyldighet i den ena staten men som enligt denna stats lagstiftning äro allmänt frikallade från beskattning, kunna med nämnda stats samtycke tagas till beskattning i den andra staten.

Berlin den 25 april 1928.

E. af Wirsén.
v. Dirksen.
Dr Herbert Dorn.

inländischen Gesetzen veranlagt und die veranlagte Steuer von der nach dem Gesamteinkommen oder Gesamtvermögen veranlagten Steuer abgezogen wird, oder in der Weise erfolgen, dass ein höherer Steuersatz angewendet wird als derjenige, der dem nach diesem Abkommen in dem Wohnsitzstaat zu steuernden Einkommen und Vermögen entspricht. Im letzten Falle darf jedoch die Steuer den Hundertsatz des Einkommens oder Vermögens nicht überschreiten, der sich ergeben würde, wenn auch das nach diesem Abkommen in dem anderen Staat zu steuernde Einkommen und Vermögen im Wohnsitzstaat zu versteuern wäre.

20. Gegenstände, die nach den Grundsätzen dieses Abkommens der beschränkten Steuerpflicht in dem einen Staat unterliegen, aber nach der inneren Gesetzgebung dieses Staates allgemein von der Besteuerung freigelassen werden, können im Einvernehmen mit diesem Staate von dem anderen zur Steuer herangezogen werden.

Berlin, den 25 April 1928.

v. Dirksen.
Dr Herbert Dorn.
E. af Wirsén.

Ministeriella noter, växlade med Tyska riket angående beskattning av inkomster av skogsbruk och av byggnadsföretag.

Berlin den 25 april 1928.

a.

Svenske ministern i Berlin till tyska utrikesministeriet.

Berlin den 25 april 1928.

Herr Ministerialdirektör!

I samband med undertecknandet denna dag av avtal mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, har jag äran å svenska regeringens vägnar avgiva följande förklaring:

Under den tid nämnda avtal gäller, kommer Sverige att i förhållande till Tyska riket behandla inkomster av skogsbruk enligt de grundsatser, som beträffande inkomster av fast egendom stadgas i avtalet. Därvid kommer ingen skillnad att göras med hänsyn till, huruvida dessa inkomster åtnjutas av skogens ägare eller av arrendator eller av annan, som har nyttjanderätt till skogen.

Under samma tid kommer Sverige att i förhållande till Tyska riket behandla plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, såsom fast driftställe enligt avtalets mening.

Mottag, Herr Ministerialdirektör, försäkran om min utmärkta högtaktning.

E. af Wirsén.

Herr Ministerialdirektören Dr. Herbert von Dirksen,
Auswärtiges Amt,
Berlin.

b.

Tyska utrikesministeriet till svenske ministern i Berlin.

(Översättning.)

Berlin, den 25 April 1928.

Berlin den 25 april 1928.

Herr Gesandter!

Anlässlich des am heutigen Tage unterzeichneten Abkommens zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern, beehre ich mich im Auftrage meiner Regierung folgende Erklärung abzugeben:

Während der Geltungsdauer des Abkommens wird das Deutsche Reich im Verhältnis zum Königreich Schweden Einkünfte aus Waldnutzungen nach den Grundsätzen behandeln, die für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen nach dem Abkommen gelten. Dabei soll es keinen Unterschied machen, ob diese Einkünfte von dem Eigentümer selbst oder von dem Niessbraucher, Pächter oder einem sonstigen Nutzungsberechtigten des Waldes gezogen werden.

Für den gleichen Zeitraum wird das Deutsche Reich im Verhältnis zum Königreich Schweden Bauausführungen, deren Dauer zwölf Monate überschritten hat oder voraussichtlich überschreiten wird, wie

Herr Minister!

I samband med undertecknandet denna dag av avtal mellan Tyska riket och Konungariket Sverige angående utjämnande av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, har jag äran å tyska regeringens vägnar avgiva följande förklaring:

Under den tid nämnda avtal gäller, kommer Tyska riket att i förhållande till Konungariket Sverige behandla inkomster av skogsbruk enligt de grundsatser, som beträffande inkomster av fast egendom stadgas i avtalet. Därvid kommer ingen skillnad att göras med hänsyn till, huruvida dessa inkomster åtnjutas av skogens ägare eller av arrendator eller av annan, som har nyttjanderätt till skogen.

Under samma tid kommer Tyska riket att i förhållande till Konungariket Sverige behandla plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, komma att överskrida en tidrymd

Betriebsstätten im Sinne des Abkommens behandeln.

Genehmigen Sie, Herr Gesandter, die Versicherung meiner ausgezeichneten Hochachtung.

v. Dirksen.

An den Königlich Schwedischen
Gesandten

Herrn C. E. Th. af Wirsén.

av tolv månader, såsom fast driftställe enligt avtalets mening.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

v. Dirksen.

Till Kungl. Svenske Ministern
Herr C. E. Th. af Wirsén.

Ministeriella noter, växlade med Tyska riket angående under viss försättning tillämpliga övergångsbestämmelser till avtalet mellan Sverige och Tyska riket angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning,

såvitt angår direkta skatter.

Berlin den 25 april 1928.

a.

Svenske ministern i Berlin till tyska utrikesministeriet.

Berlin den 25 april 1928.

Herr Ministerialdirektör!

I anslutning till det denna dag skedda undertecknandet av avtalet mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, har jag äran på uppdrag av min regering härmed bekräfta, att de båda regeringarna äro ense om följande:

I den mån skattskyldigheten enligt avtalet är beroende av, varest den skattskyldige är bosatt, skall i Sverige, med hänsyn till den svenska lagstiftningens nuvarande innehåll, den skattskyldige anses vara bosatt å den ort, där han är eller bör vara mantalsskriven. I Tyska riket skall den, som där stadigvarande vistas, likställas med den, som är därstädes bosatt [artikel 10 punkt (3) i avtalet]. Följer härav, att den skattskyldige skall anses bosatt såväl i Sverige som i Tyska riket, skola de högsta finansmyndigheterna träffa särskilda överenskommelser från fall till fall. Därvid skola i möjligaste mån principerna i artikel 10 i avtalet och punkt 14 av slutprotokollet till detsamma lända till efterrättelse.

Dessa övergångsbestämmelser skola ej tillämpas, om svenska regeringen före avtalets ikraftträdande meddelar, att övergångsbestämmelserna ej erfordras. Eljest skola de högsta finansmyndigheterna i samförstånd fastställa den tidpunkt, vid vilken övergångsbestämmelserna skola upphöra att gälla.

Mottag, Herr Ministerialdirektör, försäkran om min utmärkta högaktning.

E. af Wirsén.

Herr Ministerialdirektören Dr. Herbert von Dirksen
Auswärtiges Amt,
Berlin.

b.

*Tyska utrikesministeriet till svenske ministern i Berlin.**(Översättning.)*

Berlin, den 25 April 1928.

Berlin den 25 april 1928.

Herr Gesandter!

In Erwidernng Ihres heutigen Schreibens beehre ich mich Ihnen mit Beziehung auf die heute erfolgte Unterzeichnung des Abkommens zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich Schweden zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern, im Auftrage meiner Regierung hiermit zu bestätigen, dass unsere Regierungen über folgendes einig sind:

Soweit die Steuerpflicht nach dem Abkommen von dem Wohnsitz des Steuerpflichtigen abhängt, ist im Hinblick auf den heutigen Stand der schwedischen Gesetzgebung auf seiten des Königreichs Schweden als Wohnsitz der Ort anzusehen, an dem der Steuerpflichtige in die Einwohner- und Steuerregister eingetragen ist oder eingetragen sein sollte. Auf seiten des Deutschen Reichs wird dem Wohnsitz der dauernde Aufenthalt gleichgestellt [Artikel 10 Abs. (3) des Abkommens]. Ergibt sich hieraus ein Wohnsitz sowohl im Deutschen Reich wie im Königreich Schweden, so werden die obersten Finanzbehörden von Fall zu Fall

Herr Minister!

Till svar å Eder skrivelse av denna dag har jag äran i anslutning till det denna dag skedda undertecknandet av avtalet mellan Tyska riket och Konungariket Sverige angående utjämning av den in- och den utländska beskattningen, särskilt till undvikande av dubbelbeskattning, såvitt angår direkta skatter, på uppdrag av min regering härmed bekräfta, att de båda regeringarna äro ense om följande:

I den mån skattskyldigheten enligt avtalet är beroende av, varest den skattskyldige är bosatt, skall i Sverige, med hänsyn till den svenska lagstiftningens nuvarande innehåll, den skattskyldige anses vara bosatt å den ort, där han är eller bör vara mantalsskriven. I Tyska riket skall den, som där stadigvarande vistas, likställas med den, som är därstädes bosatt [artikel 10 punkt (3) i avtalet]. Följer härav, att den skattskyldige skall anses bosatt såväl i Sverige som i Tyska riket, skola de högsta finansmyndigheterna träffa särskilda överenskommelser från fall till fall. Därvid skola i möjligaste mån principerna i artikel 10 i av-

besondere Vereinbarungen treffen. Dabei sollen möglichst die Grundsätze des Artikel 10 und der Ziffer 14 des Schlussprotokolls des Abkommens befolgt werden.

Die vorstehende Übergangsregelung findet keine Anwendung, wenn die Schwedische Regierung vor dem Inkrafttreten des Abkommens mitteilt, dass die Übergangsregelung nicht erforderlich sei. Andernfalls werden die obersten Finanzbehörden im beiderseitigen Einvernehmen den Zeitpunkt feststellen, zu dem die Übergangsregelung ausser Kraft tritt.

Genehmigen Sie, Herr Gesandter, die Versicherung meiner ausgezeichneten Hochachtung.

v. Dirksen.

An den Königlich Schwedischen
Gesandten

Herrn C. E. Th. af Wirsén.

talet och punkt 14 av slutprotokollet till detsamma lända till efterrättelse.

Dessa övergångsbestämmelser skola ej tillämpas, om svenska regeringen före avtalets ikraftträdande meddelar, att övergångsbestämmelserna ej erfordras. Eljest skola de högsta finansmyndigheterna i samförstånd fastställa den tidpunkt, vid vilken övergångsbestämmelserna skola upphöra att gälla.

Mottag, Herr Minister, försäkran om min utmärkta högaktning.

v. Dirksen.

Till Kungl. Svenske Ministern
Herr C. E. Th. af Wirsén.